

[Kirsten Jacobsen]

man om enkeltmedlemmer af Tinget. Jeg kan godt forstå, det er irriterende for både boligministeren og industriministeren at have et folketingsmedlem, som synes, at man skal vide, hvad der foregår. Jeg kan også godt forstå, det er endnu mere irriterende, når det viser sig, at det folketingsmedlems undersøgelser og opklaringsvirksomhed er af en størrelsesorden, som ministre ikke rigtig kan lide. Men det er nu engang den lod, ministre har, når de vælger at blive ministre. Men jeg kan da blive stolt af om 50 år, at man har implementeret et EF-direktiv på en sådan måde, at man har en lex Kirsten Jacobsen.

Men man skal bare huske på, at det går ikke kun ud over Kirsten Jacobsen, det går ud over samtlige 178 andre medlemmer af Folketinget, når det drejer sig om oplysninger om finansielle virksomheder. Det vil blive kedeligt for Folketingets medlemmer, næste gang vi får en finansskandale af rang – og det kan medlemmerne være nogenlunde sikre på at man gør på et eller andet tidspunkt, sådan som de mennesker gebærder sig – at man så er nødt til at sige til pressen: Der er et eneste medlem her i Folketinget, som har overbevist Fremskridtspartiets og SF's folketingsgrupper om, at sådan skal man ikke gøre, og som kan sige, at det var ikke med vores gode vilje, det skete. Men det var med resten af Folketingets samtykke.

Selv Socialdemokratiet indtager den holdning, at det er o.k. Det må vi andre så tage til efterretning, og så kan vi stille os det spørgsmål: Hvad er det egentlig, der foregår, og som er så skrækkeligt, at det ikke tåler dagens lys? Så de påstande, som har været rejst både af medlemmer af Tinget og i pressen om, hvad der foregår i de finansielle virksomheder, om, hvordan de politiske partier både i regeringen og oppositionen sidder og dækker over direkte ulovligheder, kan vi jo så komme med med meget større ret, end vi har kunnet hidtil.

Jeg synes virkelig, det er en skandale, at man simpelt hen fratager parlamentet i Danmark muligheden for at få oplyst, hvad der foregår i den finansielle sektor, særlig fordi man har solgt det til Folketinget som et krav fra EF. Nu er det så endelig efter et års undersøgelser og opklaringsvirksomhed lykkedes at få slået fast, at det handler det ikke om. Det handler om, at man ikke kan fordrage, at man har et medlem af Folketinget, som kan lide at vide, hvad det

er, der foregår, og som stiller ubehagelige spørgsmål om ubehagelige emner til de berørte ministre. Det er det, det handler om, og det er det, Folketinget nu, hvis man ikke stemmer for Fremskridtspartiets og SF's ændringsforslag, simpelt hen cementerer. Det skal man så bare vide, og næste gang der sker et eller andet, kan vi andre tage rullegardinet op og sige: Helle for os!

Vi ville gerne have haft, at Folketinget skulle kunne få oplysninger, men de, der formentlig står i problemerne til halsen selv, har forhindret, at de nogen sinde kan komme frem.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Jeg kan bekræfte, at vi betragter dette som en lex Kirsten Jacobsen, og vi har trukket rullegardinet ned, fordi vi er bange for, at hvis de sager kommer frem, vil fru Kirsten Jacobsens oplysninger gå ud til pressen og hænge enkeltpersoner ud mere end institutioner.

Men vi er også helt opmærksom på, at et sådant rullegardin kan misbruges af en minister, sådan at Folketinget ikke får de oplysninger, Folketinget ifølge sagens natur har krav på, og skulle det ske, så må vi til sin tid trække rullegardinet op og lave en ny lov, der får navnet lex den pågældende minister.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er glad for, at der i hvert fald var nogen, der turde sige ærligt, hvad dette handlede om. Det kvitterer jeg for.

Nu plejer hr. Erling Olsen ikke at være så bange og da slet ikke for den person, som er årsag til det her, nemlig undertegnede. Den frygt, som hr. Erling Olsen udtrykte for, at oplysninger skulle kunne videregives til pressen, hvis de var afgivet til udvalget i fortrolighed, er ikke berettiget. Nu har vi jo levet i en tid, hvor det var muligt at få oplysninger, og når det drejer sig om forsikringsområdet, lever vi endnu i denne tid, og på intet tidspunkt er der nogen af de oplysninger, som jeg på den måde er kommet i besiddelse af, der er tilgået pressen. Det tror jeg selv hr. Erling Olsen vil bekræfte. Så der er ikke grund til frygt for, at det, som ikke er sket i fortiden, skulle ske i fremtiden, og at pressen skulle kunne få indsigt i de her ting.